

Сія изрѣче чьстенъ старецъ
 Рѣчникъ изъ пазвъ своѣхъ извадѣ
 С' радостливъ поглѣдъ родолюбецъ
 Всѣкому сребренникъ единъ дадѣ.

Послѣ с' отъ насъ той отлѣче
 Весело задоволен' отидѣ
 Нами же ту да чѣкамы рече
 Доклѣ назѣдѣ онъ пакѣ додѣ.

В' двори цѣрковны околѣ сѣднѣхмы
 Надвечаръ лѣтъ красенъ днь бѣше,
 Бога от' сѣрдца благодарѣхмы
 Гробове новы цвѣтье красѣше.

Временно живим' утѣшеніе
 Мьртвимъ послѣдня мѣрска красота,
 Жалости сродним' улегченіе
 Тамо изчезва всяка суета!

Мѣсто самотно умыслително
 Прѣдъ мало живи! в' хладны камены!
 Душѣ побужда то чьувствително,
 Мысли виѣшава ѣ безчисленны!